

Kind op Zondag 22 maart

Vertelling 4–7 jaar

Een vieze rivier

Het is vroeg in de ochtend. Er zijn bijna geen mensen bij de rivier, maar Mozes en Aäron zijn er wel. 'Wacht bij de rivier tot farao eraan komt, de koning van Egypte', heeft God gezegd.

Gisteren zijn Mozes en Aäron naar het paleis van de farao geweest.

'U moet Gods volk laten gaan', zeiden ze. Maar de farao wilde niet luisteren. Zal hij vandaag wel luisteren?

In de verte hoorden ze voetstappen van paarden. Zacht gepiep van wielen. En de stemmen van de bedienden van de farao. 'Ja farao, zeker farao', zeggen ze. 'Natuurlijk farao. U bent geweldig, farao.'

Even later staat de wagen van farao naast de rivier. Hij ziet Mozes en Aäron. 'Zijn jullie daar weer?' vraagt farao. 'Als je maar niet denkt dat ik jullie volk vrijlaat!'

Mozes zucht. En dan zegt hij: 'Farao, u móet het volk van God laten gaan. Ziet u het water van de rivier? Dat water is belangrijk. Mensen kunnen het drinken, ze kunnen zich ermee wassen, planten en bomen kunnen erdoor groeien. Maar als u niet luistert naar de Heer...

Dan verandert al het water in bloed. Dat wilt u toch niet?'

Mozes en Aäron kijken naar het gezicht van farao. Nu zal hij vast wel luisteren, denken ze. Maar farao schudt zijn hoofd. 'Met God heb ik niks te maken', zegt hij. 'Ik laat zijn volk niet gaan.'

Mozes geeft zijn staf aan Aäron en Aäron houdt hem boven het water. Onder de staf wordt het water rood. Het rood verspreidt zich, verder en verder... tot heel de rivier rood is. Het stinkt. Farao trekt een vies gezicht en knijpt zijn neus dicht. Maar hij laat het volk niet gaan.

'Dan maar geen rivier!' roept hij kwaad. En tegen zijn bedienden zegt hij: 'We gaan snel terug naar het paleis.' De bedienden knikken. 'Ja farao. Zeker farao. Natuurlijk farao.' Daar gaan ze. Mozes en Aäron kijken hen na. Hoe moet dit aflopen?

Erik Idema

Werkvormen 4-7 jaar

Gesprek: De Egyptenaren kunnen het water van de Nijl niet meer gebruiken. Waarvoor gebruik je water? Bedenk waarvoor je vanmorgen water hebt gebruikt. En waar ga je vandaag nog water voor gebruiken? Kun je nog meer dingen bedenken waar je water voor nodig hebt? Wat zou er gebeuren als er opeens geen water meer uit de kraan komt?

Creatief: Water is een teken van leven. Laat de kinderen uit blauw papier druppels knippen. In de druppel mogen zij zichzelf tekenen. Zonder water zouden we niet bestaan!

Vertelling 8–12 jaar

Mozes en Aäron gaan voor de tweede keer naar de farao.

Ze vragen hem om hun volk te laten gaan en laten een teken van God zien. Als dat niet helpt, volgt de eerste plaag: water dat verandert in bloed.

Laat mijn volk gaan

'Zo zo, zie ik dat nu goed?' zegt de farao en hij buigt zich voorover vanaf zijn troon. 'Daar bent u alweer, u durft! Nu toch wel met een andere boodschap dan de vorige keer?' De farao geeft zijn lijfwacht een knipoog als hij dat zegt.

Mozes ziet het. Hij voelt de spot van de farao. Het maakt hem boos. Alsof hij en zijn broer Aäron niets voorstellen, alsof hun volk niets voorstelt. Mozes klemt zijn hand nog steviger om de staf die hij vasthoudt. Hij voelt dat hij daar niet zomaar staat. God heeft hem hierheen gestuurd, samen met zijn broer. Zijn staf is het teken dat God bij hem is.

'Nee majesteit, wij komen niet met een andere boodschap. U moet ons volk laten gaan.'

De farao begint te lachen, hij stoot zijn lijfwacht aan. 'Hoor je dat: we moeten ze laten gaan! Goeie grap, vind je niet?'

Mozes kijkt Aäron aan. Die weet wat hij moet doen. Hij gooit zijn staf op de grond en meteen verandert die in een kronkelende slang. De lijfwacht schrikt even en stapt naar achteren, maar de farao gaat staan en zegt: 'Denken jullie dat ik me zo bang laat maken? Denken jullie dat ik zoiets niet kan?' Hij knipt met zijn vingers en meteen komen de tovenaars van het hof aanlopen. Ze gooien hun staf op de grond en ook die veranderen in slangen. Maar dan richt de slang van Aäron zich op en voor ze er erg in hebben, heeft die slang al de slangen van de tovenaars verslonden.

Is de farao onder de indruk? Hij laat het niet merken. Meteen roept hij de soldaten. Hij wijst naar Mozes en Aäron en zegt: 'Neem ze mee en breng ze naar de uitgang, weg met ze, uit mijn ogen!'

Wat moeten ze nu? Hoe krijgen ze de farao op andere gedachten? Dat lukt toch nooit? Dan zegt God: 'Ga morgenochtend naar de rivier de Nijl. Daar neemt de farao elke ochtend een bad. Zodra je hem ziet, moet je je staf in de hand nemen en zeggen: 'Laat ons volk gaan, dat is de boodschap van onze God. En het teken daarvan is dit!' En dan moet Aäron met zijn staf op het water slaan. Dan zal het water bloedrood worden, niet alleen het water van de Nijl, maar het water van alle rivieren, alle kanalen, alle meren in heel Egypte zal in bloed veranderen.'

De volgende dag gaan Mozes en Aäron naar de rivier, zoals God gezegd heeft. Daar komt de farao aan, samen met zijn lijfwacht en zijn dienaren. Zodra hij de twee broers ziet, begint hij spottend te lachen. 'Kijk eens wie we daar hebben, welke verrassing hebben jullie dit keer voor mij?'

Maar Mozes lacht niet, hij kijkt heel ernstig en zegt: 'Farao, laat ons volk gaan, luister naar onze God, dit is het teken dat God u geeft!' En dan heft Aäron zijn staf omhoog en slaat op het water. Meteen kleurt het water rood, bloedrood. Vissen beginnen te spartelen, ze krijgen geen lucht meer. Even later komen overal dode vissen boven drijven. Een visser laat van schrik zijn netten vallen en rent het water uit. Een vrouw die haar waterkruik aan het vullen is, gooit 'm snel weer leeg. Overal in Egypte kleurt het water rood en de mensen kijken er met schrik naar.

Maar de farao? Die stapt het water uit en wenkt een van zijn bedienden. 'Zeg eens, kunnen onze geleerden dit soort toverkunsten ook?' 'Natuurlijk Majesteit', roept de bediende uit, 'daar draaien ze hun hand niet voor om!' 'Precies, dat dacht ik al', zegt de farao. En zonder Mozes en Aäron nog aan te kijken, keert hij terug naar het paleis. Zeven dagen lang is al het water in het hele land rood van het bloed en niet te drinken. Dode vissen drijven op het water, mensen moeten waterputten graven om bij drinkwater te komen. Maar op de farao maakt dat allemaal geen indruk.

Henriëtte Hoogenkamp

Werkvormen 8-10 jaar

Gesprek: De slang is een bijzonder dier: hij kan zijn huid afwerpen en een nieuwe huid krijgen. Niet voor niets is de slang in veel culturen een symbool van geneeskunde. Zo is de slang een teken van leven. Welke rol spelen slangen in het verhaal van vandaag?

Creatief: De Egyptenaren snakken naar fris, helder water. Versier een bekertje. Nodig: papieren bekertjes, stiften. Teken op het bekertje de staf van Aäron en wat ermee gebeurt: de staf die verandert in een slang en het water van de Nijl dat rood wordt als bloed als Aäron zijn staf erboven houdt.

11-12 jaar

Gesprek: Door de staf van Aäron geeft God een teken van leven. Wat wordt daarmee bedoeld? Soms krijg je een teken van leven van iemand die je al lang niet meer hebt gezien.

Wat doet zo'n teken van leven met je? Hoe kun jij een teken van leven aan iemand geven?
Doe je dat wel eens?

Computer: Doen: Geef een teken van leven aan iemand die dat wel kan gebruiken door een kaartje te sturen. Je kunt een kaartje sturen naar een oudere in een verpleeghuis in de buurt, of naar een ziek kind. Misschien ken je iemand die het moeilijk heeft en wel wat aandacht van jou kan gebruiken.